

PM

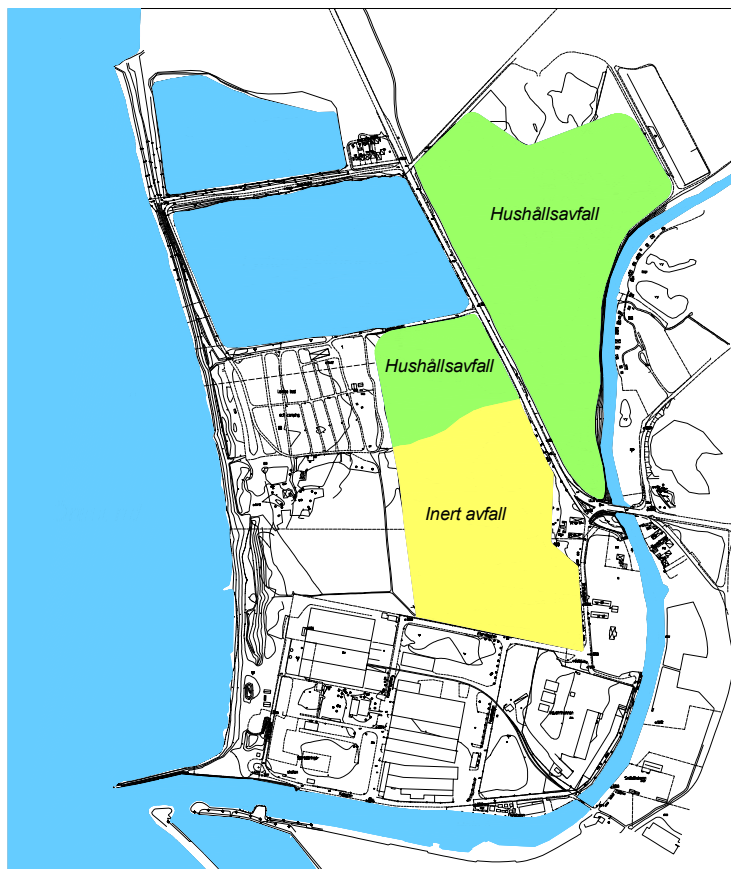
2004-03-31

Lomma Habo

LOMMA HABO

Bedömning av behov av åtgärder för Habo deponiområde i
Lomma

Sammanfattning

Lomma kommun, Malmö Stad, SYSAV, Heidelberg Cement Northern Europe AB, Sydåtervinning AB och CA Fastigheter AB har uppdragit åt SWECO VIAK att bedöma huruvida förhållandena vid Habo deponiområde är sådana att åtgärder bör vidtas och göra en översiktlig värdering av möjliga åtgärder samt dessas effekter och konsekvenser.

Utredningen har gett följande resultat.

Deponiområdet, som ligger på båda sidor om Västkustvägen norr om Höjeå, kan grovt delas i två delar. Dels finns en deponi för hushållsavfall öster om Västkustvägen och söder om Fyrkantdammen, dels finns en deponi för i huvudsak inert avfall, såsom schaktmassor, muddermassor, rivningsavfall o.d. väster om Västkustvägen.

I utredningen, som är baserad på många tidigare utredningar och kompletterande undersökningar och analyser under hösten 2003, konstateras att, med nuvarande användning av de aktuella områdena, riskerna för hälsa och miljö idag är små, och betydligt mindre nu än när deponeringarna upphörde och avslutades.

Det sker ett visst utläckage av vatten från deponiområdet till främst Höjeå och Fyrkantdammen. Vattnet innehåller föroreningar i form av främst organiskt material och närsalter men mängderna är mycket små i förhållande till vad som följer med ån från områden uppströms. Grundvattenflödet mot söder och hamnområdet är ringa.

Eftersom det finns organiskt material i det avfall som har deponerats bildas det i området metangas som läcker ut till luften. Gasbildningen i en deponi är som störst i början och avklingar snabbt med åren. Huvuddelen av den möjliga gasbildningen i området har därför redan skett. Metangasen är i sig inte hälsofarlig men kan utgöra en explosionsrisk om den ansamlas i täta utrymmen. Denna risk måste uppmärksammas om man skall utföra anläggningar i området.

Att vidta åtgärder för att samla upp lakvattnet för behandling eller förbränna metangasen bedöms varken vara nödvändigt eller rimligt. En tätare täckning över hushållsavfallet skulle visserligen kunna ge en viss reduktion av den redan nu låga årliga belastning med lakvatten på ån och Öresund men en sådan åtgärd kan, med hänsyn till förhållandena, inte anses motiverad. Kvarvarande gasinnehåll i deponin är alltför ringa för att motivera förbränning eller annat omhändertagande.

Vid en förändrad markanvändning kan det uppstå ett behov av ökad täckning främst inom området för inert avfall där en exploatering kan vara möjlig. Även vid nuvarande användningssätt bör avfallsmassorna vara täckta med ren jord, vilket de inte är till alla delar. Deponiområdet med hushållsavfall bör inte bebyggas utan föreslås användas som naturområde.